

spørgsmål om aftaler og overenskomster. Det er i det hele taget et meget vanskeligt område, vi arbejder med her, men det skal jo ikke afholde os fra at tage en debat, om man kan give mennesker større indflydelse på egen situation.

Lene Jensen (S):

Jeg takker for svaret. Jeg sad og kom til at tænke på, at vi nu er blevet enige om, at det her er en vældig besværlig øvelse. Derfor skal man selvfølgelig ikke nødvendigvis stå tilbage for den. Vi er også blevet enige om, at der er nogle ulighedsperspektiver, som er så skræmmende, at man absolut må tage højde for dem, uanset hvordan vi ender det her.

Fra økonomi- og erhvervsministeren hørte vi endvidere, at det her sådan set ikke er et ideologisk spørgsmål. Det er ikke et ideologisk projekt, vi er ude i.

Så er det, jeg spørger beskæftigelsesministeren: Hvad er det egentlig så for et projekt? Hvad er det, der gør, at vi skal gå så gruelig meget galt igennem og se så gruelig meget på det her, som er så gruelig besværligt, hvis det hverken er ideologisk, og vi er enige om, at der er vældig mange problemer forbundet med det? Hvad er det så, der gør, at det er så magtpåliggende, at vi nu skal have en større omgang på det område?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi kan jo bare konstatere, at det er her, den store skillelinje går mellem Socialdemokratiet og os andre. Vi andre prøver at udforske, hvordan mennesker kan få større indflydelse på deres egen situation, deres eget liv, og hvordan de kan få lov at træffe nogle beslutninger.

Hver gang ender denne diskussion med, at Socialdemokraterne står fast i betonen, erklærer, at valgfrihed ikke er ønskelig, at folk ikke skal have mulighed for at vælge selv. Derfor kan man kalde det ideologisk eller ikkeideologisk. I virkeligheden er det jo den store skillelinje, at det parti, fru Lene Jensen repræsenterer, står i betonen hver gang og går imod valgfrihed.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren, om den beton, han taler så meget om, er den,

som arbejdsmarkedets parter selv har skabt ved at lave arbejdsmarkedspensioner.

Jeg forstår ikke, at regeringen vil blande sig i det, som er indgået mellem to overenskomstparter, hvor man er blevet enig om, at der skal oprettes et selskab og indbetales nogle midler med henblik på at forbedre mulighederne for de folk, der har været medlem og arbejdet på de forskellige virksomheder. Hvorfor vil man forhindre det?

Og så vil jeg godt spørge beskæftigelsesministeren, om den valgfrihed, den liberalisering, som ministeren lægger op til, ikke bare er et spørgsmål om retten til at gå konkurs for de midler, man selv har indbetalt. Hvad er det, man har så meget imod solidariske ordninger?

Er det forslag ikke bare penge ud af landet, som jeg før spurgte økonomi- og erhvervsministeren om, at danske virksomheder kan komme til at mangle risikovillig kapital med henblik på at skabe og bevare nye arbejdspladser i Danmark?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi kan jo igen her konstatere, at så er der en forskel mellem Socialdemokratiet og LO, for LO og arbejdsmarkedspensionsselskaberne arbejder jo med større valgfrihed inden for deres arbejdsmarkedspensionsordninger med unit link-systemer osv. Så alle er mig bekendt interesseret i at give borgerne den størst mulige valgfrihed.

Men jeg anerkender det solidariske element, der er i arbejdsmarkedspensionerne. Det er meget nødvendigt. Men der er ingen forskel i forhold til det, økonomi- og erhvervsministeren sagde, for ministeren sagde nøjagtigt det samme.

Lene Jensen (S):

Jeg har noteret mig ministerens betragtninger omkring beton, men skal undlade at kvittere med, hvad man så kunne snakke om, at regeringen stod i halsen til.

Jeg vil bare sige, at det jo er ret fantastisk at høre fra den ene minister, at det her ikke er et ideologisk område, og den anden minister påstå, at det simpelt hen er så ideologisk, at man kan karakterisere partier, som ikke er enige i det, som nogle, der er støbt i beton. Derfor et meget direkte spørgsmål: Er liberalisering af pensionsmarkedet et ideologisk spørgsmål for regeringen eller ej?